

mu jih prinašajo naši glasbeniki. Če je slaba letina, potem je pač težka izbira! — V letošnji prvi številki nam podaje Emil Adamič (Kamnik) „Spominski list“ za klavir in mešani zbor „Prišla je jesenska noč“ (Aleksandrov). Dočim je skladba za klavir krepkega, rekli bi, nekoliko rustikalnega značaja, se kaže v zboru nežna, uglajena invencija komponistova. Moški zbori bodo hvaležno segli po Antona Foersterja (Ljubljana) skladbi „V brezupnosti“ (Simon Jenko) in našli ob pravilni interpretaciji gotov uspeh, saj je v njej polno pravega glasbenega čuvstvovanja in življenja. Dr. Gojmir Krek (Ljubljana) vabi h klavirju kar dva igralca s svojo četveroročno kompozicijo „Melodija“. Vzlic temu, da bosta pri instrumentu dve glavi, smo prepričani, da bosta ene misli in z vnemo sledili ideji komponistovi, ki je zložil skladbo polifonično in zelo spretno. Josip Procházka (Ljubljana) podaje pevcu-solistu ob spremljevanju klavirja „Japonski motiv“ (O. Zupančič) po svojem znanem, ljubkem in nežnem načinu. Menda prvič v tem zborniku nastopa Rafael Zupanec (Postojina) s koračnico „Milka“ za klavir. Želimo mu, da bi svoje glasbeniško pero še tako krepko sukal, kakor se vrio stopa po njegovi čvrsti koračnici!

v. r.

Slavnostni koncert „Glasbene Matice“. Ugodna prilika se je nudila „Glasbeni Matici“, seznaniti nove kroge domačinov in tujcev z vrlinami slovenske pesmi; priredila je v dan 16. jul. t. l. reprezentativen koncert na čast slovanskim gostom, ki so se zbrali v Ljubljani k II. vsokolskemu zletu. Sokolskemu slavju je dodal Matični koncert svečanostno potezo, ki se je srečno podala k sijaju, s kakršnim je zablestela velika prireditelj v svojem narodno zavest budečem pomenu. Kadar so srca ljudstva povzdignena, takrat naj zadoni himnus, da zadone vse strune od veselja razvnete duše.

Slavnostni, tujcem namenjeni koncert je vodila tendenca, da poda v svojem sporedu izbero skladb pomembnih skladateljev. Bili so zastopani Anton Hajdrih, Davorin Jenko, Anton Foerster, Anton Nedvěd, dr. Gojmir Krek in Anton Lajovic, zakončal pa je spored venec narodnih pesmi. V tem, razvoj slovenske glasbene tvorbe kažočem sporedu je spominjal koncert na nepozabljena še Matična dunajska koncerta l. 1896. Tedanji spored sta pomnožila novodobne skladbe dr. Kreka in Lajovica, dela, ki bude misel, da jim je dala morda ravno visoka stopnja tehniške zmožnosti Matičnega zbora vzkliti; vsekakor so ustvarjene imenovane skladbe le za elitni zbor, kakršnega vzmore „Glasbena Matica“. Če je pa v zadnji Zvonovi številki dr. Krek kot kritik letošnje izdaje Matične zbornice podcenjeval v očigled Lajovičevega znanja ono, kar so podali narodu njega predniki, ne morem mu pritrčiti, ker ne maram odreči hvale onim, ki so znali prikrojiti svoje skladanje splošnemu znanju narodovih zborov. Stremimo po napredku, cenimo pa tudi, kar je starega dobro.

Zopet mi silita v spomin že omenjena dunajska koncerta, ko presojam kvaliteto zborovege znanja, kakršno se je javilo na zadnjem koncertu. Tudi zboru se je nivó tehniškega znanja znatno povišal in krepkeje pa temperamentneje sme voditi danes profesor Hubad svoje voje. Čuti se to pri živalnih tempih, ki jih voli Hubad in ki so n. pr. pri Hajdrihovi krepki Hercegovki kaj dobro deli. Ob višji virtuoznosti svojega zbora stremi Hubad po živih tempih, spretnost zborovega znanja ga zvablja k smelostim, ki se posrečijo tudi, če so do skrajnosti izvedeni. Ob smelih tempih se javlja v fascinujočem blišču rutina, do katere je dospel zbor pod Hubadovim vodstvom. Utrpela je ob njih le čuvstvenost in vplivljivost onih zborov, ki jim je, kakor v „Ljubici“ ali „Nazaj v planinski raj“, mirnejši tempo prikladnejši, ker jim je dalo vzkliti srce.

Dr. Vladimir Foerster.